

DET TEOLOGISKE
MENIGHETSAKULTET

PROFIL: PETTER NORMANN DILLE
UNGE VOKSNE TRENGER H-MELK

KRONIKK: IDRETT OG KOMMERSIALISERING
BOKTIPSET: GENERATION Y
BAKSIDEN: GUTTA PÅ STUDENTERHJEMMET

LYS OG LIV

NR.4/11.
77. ÅRG.

18-30 er «wanted»

Tema: Glemte gruppe?
Kirsten M. B. S. Finch:
Mottaker, ikke bidragsyter!

VIDAR L. HAANES

Rektor

UNG I KIRKEN

Trosopplæringen i Den norske kirke har skapt et stort engasjement for arbeidet blant barn og unge i våre menigheter. Aldersgruppen fra 18-30 har fått mindre oppmerksomhet.

Menighetsfakultetet tok initiativ til et samarbeid med Kirkerådet i 2006 om denne aldersgruppen, og de neste årene ble 18-30 et satsningsområde både for Ungdommens Kirkemøte og flere av bispedømmene i Den norske kirke. Det er avgjørende for fremtidig trosliv at unge voksne finner sin plass i et kristent fellesskap. Det kan by på utfordringer når man er i en livsfase der man flytter hjemmefra, og gjerne flytter flere ganger før man etablerer seg. Gruppen 18-30 er sammensatt. Noen har allerede etablert seg og fått barn, og trenger gjerne hjelp til å bli med i lokalmenigheten. Andre er etablert og er på plass i arbeidslivet, men de fremdeles barnløse og uten sterke nettverk. Men de fleste er uetablerte, gjerne studenter som fremdeles er underveis og svært mobile. MFs studenter tilhører denne aldersgruppen, men er ikke bare en målgruppe for kirkens arbeid, de er selv aktive og medvirkende i arbeidet for sin egen aldersgruppe, og mange utdanner og forbereder seg til å ta ansvar og lederskap i kirken i årene som kommer.

MF er et møtested og et faglig verksted for Den norske kirke, frikirkene og de frivillige barne- og ungdomsorganisasjonene. Vi har lenge vært opptatt av ungdomsteologi og har, i samarbeid med ungdomsledere fra kirken og organisasjonene, utviklet et sterkt fagmiljø og gode studietilbud, slik som bachelorprogrammet «Ungdom, kultur og tro». Vi har også daglige samlinger i kapellet, som bidrar til et regelmessig gudstjenesteliv.

I siste instans er kirkens fremtid, i den grad vi mennesker kan bidra til dette, avhengig av at vi lykkes i å integrere og lære av unge voksne. Hvordan skal vi ellers sikre rekrutteringen til kirkelig tjeneste og aktiv deltakelse i menighetslivet i årene som kommer?

Vidar L. Haanes

Innhold

S. 4
UNGE VOKSNE TRENGER H-MELK
Fjellhamar menighet beholder unge voksne i menigheten ved å gi dem tjukkere og tjukkere melk.

S. 6 PROFIL
PETTER NORMANN DILLE
Den erfarne kirkepolitikeren tror på små tiltak, men ikke nødvendigvis lettvinne løsninger. Tygg på den!

S. 10
MOTTAKER, IKKE BIDRAGSYTER!
Kirsten M. B. S. Finch mener at folk i aldersgruppen 18–30 også må få være deltakere, ikke bare bidragsyttere.

UTGIVER
Det teologiske Menighetsfakultet
Pb 5144 Majorstuen, 0302 Oslo
Telefon: 22 59 05 00
E-post: lysogliv@mf.no
Bankkonto: 6038 05 58583
www.mf.no

Bladet kan lastes ned elektronisk på mf.no (gratis tjeneste)

REDAKSJON
Vidar L. Haanes, ansvarlig redaktør
Kristin Walstad, redaktør
Marianne Torp, red. medlem
Hallvard Olavson Mosdøl, red. medlem

PRODUKSJON OG TRYKK
Foto på omslag: Kristin Walstad
Layout: Neue
Trykk: Østfold Trykkeri, Askim

ANNONSEINFORMASJON
Ønsker du å annonsere i bladet, ta kontakt med Marianne Torp. Har du andre spørsmål er du velkommen til å kontakte oss.

21 000 abonnenter mottar bladet fem ganger i året. Abonnentene består av MF-venner, studenter og ansatte, alle menighetsråd og kirkelige organisasjoner og institusjoner. Ved kildehenvisning kan artikler i Lys og liv gjengis fritt.

S. 8

TEMA: 18-30 GLEMT GRUPPE?
Tone Stangeland Kaufman er universitetslektor på UKT ved MF. På oppdrag for Kirkerådet har hun også arbeidet med å systematisere en Questback-undersøkelse knyttet til menigheters erfaringer og strategier rettet mot gruppen 18-30 år.

S. 16 KRONIKK
IDRETT OG KOMMERSIALISERING
Er den nære forbindelsen mellom idrett og kommersialisering nødvendig? Og er den tjenlig og sunn? Fremmer den det som er idrettens kjerneverdier, sett i forhold til utøverne, tilskuerne og i en større samfunnsmessig sammenheng?

S. 22
GUTTA PÅ ZZZZZZZZZ
Lys og liv fikk gjeste Norges eldste studenthjem en senkveld i august til en samtale om livet i storbyen og de mange kirkelige møtestedene. Hvilke tiltak trekker?

KRISTIN WALSTAD
REDAKTØR

18-30 er «wanted» - Kirkemøtet har utfordret Den norske kirke til å fornye og videreutvikle arbeidet med aldersgruppa 18-30, slik at «aldersgruppen 18-30 skal erfare at kirken er relevant, livsnær og tilgjengelig» Felles for de mellom 18-30 er en markant svekket tilhørighetsfølelse til kirken. Og i kirkelige kretser har man nå begynt å snakke om denne gruppen som en målgruppe og et objekt med et sett av fellestrekk. Og de er «wanted». Til hva? Hvem er egentlig dere i aldersgruppen

18-30? Her er jo både frie, single, unge, og satte, trauste, gifte, mødre, fedre og samboende på sitt hjemsted eller i en ny by. Tone Stangeland Kaufman er stipendiat på MF, men har også gjennomført en undersøkelse for Kirkerådet. Viktige funn fra denne studien presenteres i temasaken på side 8. Kanskje mennesker i denne aldersgruppen selv bør utfordres på hva som er deres ønsker og behov, lokalt, når det gjelder møteplasser og tiltak i kirka, tenker Tone.

FJELLHAMAR MENIGHET BEHOLDER UNGE
VOKSNE I MENIGHETEN VED Å GI DEM
TJUKKERE OG TJUKKERE MELK.

– Unge voksne trenger H-melk

TEKST: CHRISTIAN NICOLAI BJØRKE
ILLUSTRASJON: KRØLL ILLUSTRASJON OG DESIGN

For fem år siden oppdaget lederne i Fjellhamar menighet i Lørenskog at de eldste ungdommene i menigheten var 18 år gamle. De bestemte seg for å jobbe hardt for å beholde dem videre.

– Vi ville at de skulle ha sitt primærfellesskap i menigheten selv om de ble for gamle for ungdomsklubben, sier undervisningsprest Espen Hægeland.

De hadde en god stund brukt lederkursen MILK, som er beregnet på ungdommer som er konfirmert. For å beholde dem som var eldre enn 18 år, utvidet de vareutvalget til Skummetmelk, Lettmelk, Helmelk og Surmelk. Opplegget var inspirert av bibelverset fra Hebreerne om de som «trenger melk, ikke fast føde».

Tanken er at melken blir fastere og fastere jo eldre man blir. Når man passerer 18 år, hører man inn under «Helmelk». De har egne samlinger hjemme hos undervisningsprest Hægeland annenhver torsdag.

– Det er et fellesskap som er som en stor bibelgruppe, sier han om gruppen som har en fast kjerne på rundt 40 personer.

Det er dessuten utviklet en gudstjeneste som feires annenhver søndag klokken 17. Den har fått navnet «Idyll», og er et alternativ som er litt løsere i formen enn gudstjenesten klokken 11. Det er større muligheter for å delta, og det er undervisning,

nattverd, forbønn og lovsang.

– Det er bra sted for noen-og-tjueåringerne å møte andre unge voksne i menigheten, sier han.

– *Hvorfor er det viktig å ha med denne aldersgruppen?*

– For deres del er det viktig å ha et menighetsfellesskap. Mange ville nok funnet det i en typisk studentmenighet tidlig i 20-årene og så kanskje kommet tilbake til menigheten vår senere. Men noen gjør ikke det, og da er det viktig at vi kan tilby kontinuitet i menigheten vår. Samtidig er det viktig for oss å ha alle eldre til stede. Vi merker godt at vi har en del folk i 20-åra som er med og tar ansvar, og er forbilder for dem som er yngre igjen, sier han.

Hægeland trekker også fram at de har en rekke happenings hvert år. I fjor høst var en gruppe på rundt 40 unge voksne på tur til USA for å besøke menigheter og bli inspirerte.

Når man nærmer seg midten av 20-åra går man over i kategorien «Surmelk». De eldste av «melkebarna» i Fjellhamar menighet er 23 år, så Hægeland har ennå ingen erfarin-

ger med hvordan overgangen til vanlig menighetsliv vil bli.

– Men vi tenker og håper at vi har klart å fylle det tomrommet som ofte oppstår mellom ungdomstiden og småbarnsfasen, sier han.

– *Mange flytter for å studere. Gjør dere noe for å opprettholde kontakt med disse?*

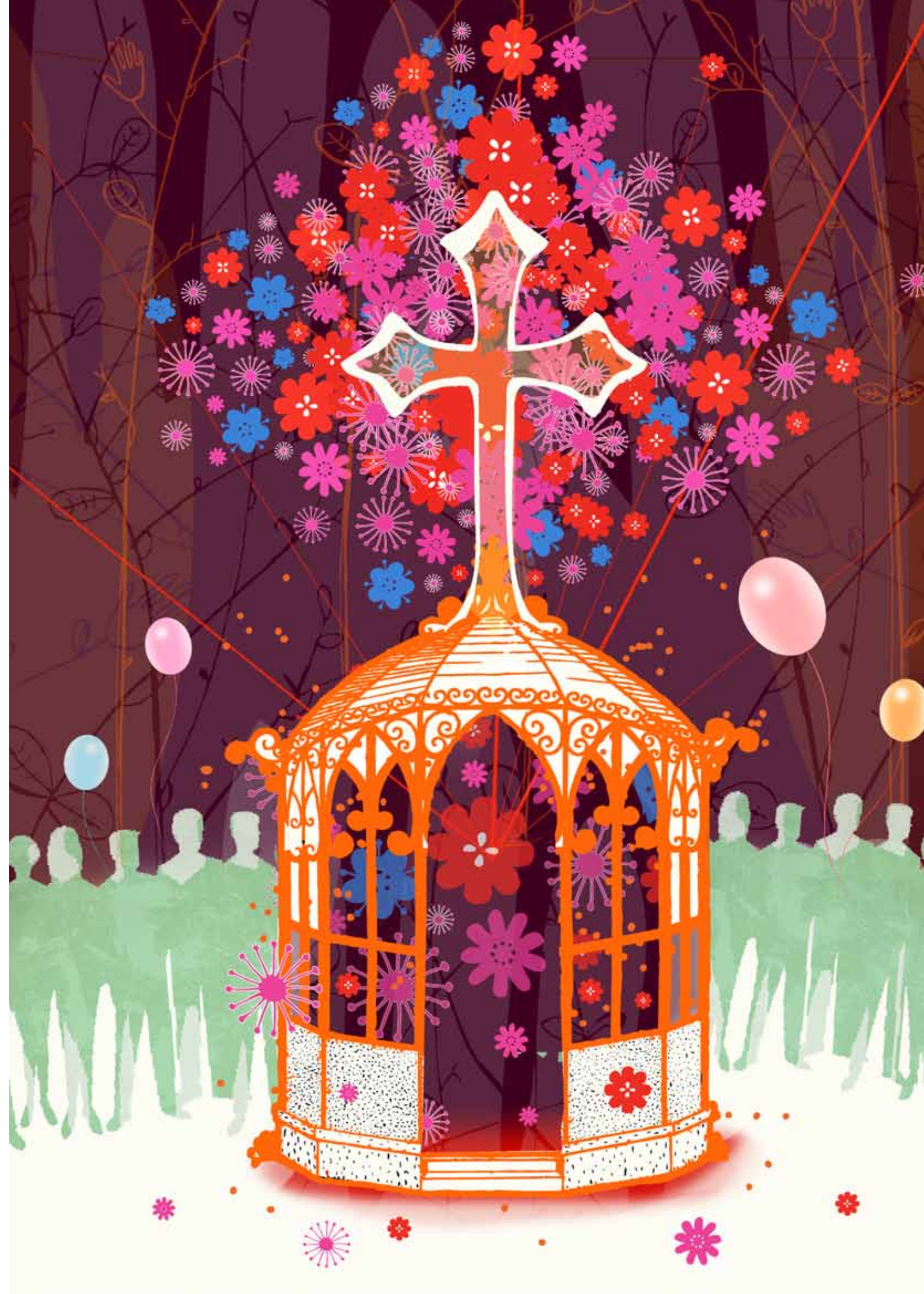
– Vi har en årlig festival som vi inviterer dem på. Og så er det mange som kommer hjem for å være med på disse happeningene, som jeg nevnte i stad. Dessuten ligger vi så nærme Oslo at mange fortsetter å være i menigheten selv om de studerer i byen.

Hægeland berømmer menigheten sin for å ta tak i et problem som mange sliter med.

– Vi er veldig heldige som har en menighet som er åpne for å tenke litt annerledes. Dessuten har vi fått noe økonomisk støtte fra Opplysningsvesenets Fond (OVF), som har gjort det lettere å arrangere turene våre.

RELATERT:

www.ungdomsarbeid.no

TEKST: ESKIL SKJELDAL
FOTO: KRISTIN WALSTAD

Små tiltak for stor gruppe

FAKTA:

Navn: Petter Normann Dille,
Alder: 27 år

Leder av Kirkerådets utvalg for ungdomsspørsmål. Studerer teologi på MF. Sitter i Nidaros bispedømmeråd, tidligere medlem av Kirkerådet.

-Hva gjør du som leder i dette utvalget?

-Det viktigste vi jobber med er å forbedre saker og å følge opp vedtak som blir gjort. Jeg jobber også med de som blir valgt for å representere Ungdommens kirkemøte (UKM) på Kirkemøtet (KM). Vi følger dem opp med enkel demokratiopplæring, og gjør dem parat til å fronte UKMs interesser i det forumet.

«Jeg tror på små tiltak, men ikke nødvendigvis lettvinte løsninger.»

-Hvorfor tror du kirken har satt inn tiltak ved 18 år? Faller folk ut da?

-Det er umulig å sette de grensene, fødselsdatoen sier lite om hvor folk er i livet. Poenget er å si noe om en fase. Etter konfirmantleder- og ungdomslederfasen, så har man et annet innsteg til hva man velger å bruke tiden sin på. Når man blir 16-17 år så får man kanskje jobb og andre venner, og forventer dermed andre ting av fellesskapene: Man deltar selv, kanskje vekkes engasjementet, og man får lyst til å utrette noe.

-Hvilke utfordringer har kirken overfor aldersgruppen 18-30?

-Det er to grupper. For det første: De som allerede er der, de som bidrar til barne- og ungdomsarbeid. Her trengs det like mye oppfølging og fellesskap om vedkommende er 25 eller 15 år. Disse må ikke bare

oppleve å bli brukt, de må også ha en egeninteresse av å være der, kirken må se dem som de er og gi dem stadig inspirasjon i form av filmkvelder, inspirasjonssamlinger, samlinger i en park, osv. Så har vi den store grå massen, som ikke kommer jevnlig, men sporadisk, og som synes det er helt ok. Hvordan nå dem i sin bredde? Det er mye som skjer i livet til en person mellom 18-30 år, og vi ser at kirken

ikke oppleves som en relevant samtalepartner. Tidligere var dåp og ekteskap standardsteder for møter, men nå skjer dette i forskjellig rekkefølge. Kanskje har paret to barn og har vært samboere i fire år når de kommer for å gifte seg. Videre, hvordan kan kirken være en støttespiller for de unge voksnes problemer? Mange studenter melder flytting, kanskje kunne man sende et brev til de som har flyttet inn i menigheten og invitert på middag? Kanskje gitt tilbud om barnepass en kveld i måneden? Eller et annet forslag: Overgangen fra student til jobb er en overgang som kirken kunne lage en seremoni for. Eller en seremoni for overtakelse av nøklene første natt i den nye leiligheten? Vi ser at mange overganger i unges liv skjer uten kirkens nærvær. Menighetene kan enkelt samle informasjon om alle som er 18-30 år i menigheten, invitere til middag, og bli kjent.

-Er høymessen et problem?

-Tradisjonelt har man ønsket at høymessen er et samlingspunkt, men denne posisjonen har høymessen mistet. Det skjer så mye mer i en menighet mellom søndagene, det er mange møtepunkt. Den synkende gudstjenestedeltakelsen er ikke det viktigste. Det viktigste er at man er der folk er. De nye liturgiene gir mange nye muligheter, men vi må ha et edruelig forhold til dette.

-Men de unge voksne som overhodet ikke går i kirken, hvordan man skal treffe dem?

-Mulighetene er jo store for dem, de burde ta seg mer til rette! Det er mange som vil ha en avstand til kirken, som synes det er ok å være der tre ganger i året. På små steder møter jo kirken mange mennesker, det er mye lettere å få kontakt. Kanskje kunne man finne et tidspunkt i løpet av et år, og gjøre noe ut av det? For eksempel 5 års-jubileum for konfirmasjonen? Eller kanskje en sommerfest i menigheten når studentene kommer hjem på ferie? Eller kanskje lage et kirkekor hver jul bestående av hjemvendte som synger på noen julegudstjenester? Jeg tror på små tiltak, men ikke nødvendigvis lettvinte løsninger.

-Hva skal du bli når du blir stor?

-Jeg vil bli prest, men muligens også jobbe med andre ting. Jeg synes kirken er et viktig og interessant sted å være, og vil gjerne jobbe for kirken.

Glemt gruppe?

TEKST: ESKIL SKJELDAL
FOTO: SXC.HU

TONE STANGELAND KAUFMAN ER UNIVERSITETSLEKTOR PÅ STUDIEPROGRAMMET «UNGDOM, KULTUR OG TRO (UKT)» VED MF. PÅ OPPDRAG FOR KIRKERÅDET HAR HUN OGSÅ ARBEIDET MED Å SYSTEMATISERE EN QUESTBACK-UNDERSØKELSE KNYTTET TIL MENIGHETERS ERFARINGER OG STRATEGIER RETTET MOT GRUPPEN 18-30 ÅR.

Hva slags undersøkelse var dette, Tone?

- Dette var en undersøkelse bestående av spørsmål til menigheter i Dnk om hva slags erfaringer de har med unge voksne, altså aldersgruppen 18-30 år. Undersøkelsene handler om hvorvidt menighetsråd, staber, bispedømmeråd osv. har satt seg inn i nettartikler som er laget om kirkens arbeid knyttet til unge voksne, samt en tilsendt utgave av magasinet STREK. De ble også spurt om deres satsing på denne gruppen.

Du har nå gått gjennom resultatene. Ser du noen mønstre?

- Flere menigheter omtaler denne gruppen som en «glemt» gruppe. Det viser seg at menighetene forstår seg

som kastet ut i mange reformer som er styrt ovenfra, fra trosopplæringsreform, gudstjenestereform, salmebokreform osv, slik at satsing på 18-30 blir et glemt satsingsområde. Menighetene virker usikre på hvordan de skal angripe problemet, fordi det er så mange andre sentrale reformer som krever deres tid. En annen ting undersøkelsen viser er at denne gruppen er en gruppe i stor mobilitet, dvs at mange menigheter i utkantstrøk merker at denne gruppen flytter bort for utdanning eller annen skolegang. Noen menigheter har laget utsendelsesritualer, avskjedssamlinger, tips og bønn på ferden, og noen kurser i det å flytte hjemmefra.

Men det er jo ikke slik at gruppa 18-30 går opp i røyk. De flytter vel til andre steder, og der er det kanskje andre menigheter som møter dem?

- Det er riktig. De steder der det er mange unge voksne ser vi et skille mellom by og land. Det er klart at menigheter som ligger nær universitet eller høyskole ser helt annerledes på kirkelig arbeid rettet mot denne gruppen. Noen av disse menighetene jobber med gudstjenester rettet spesielt mot studenter og unge voksne. Flere svar peker på at det er ønskelig at gudstjenestene skal være rele-

Kartleggingsundersøkelsen viser at gruppen mellom 18-30 år er en glemt gruppe på grunn av mange reformer i lokalkirken.

FAKTA:

Følelsen av å høre til i kirken er lavest i aldersgruppen 18-30 år. Nesten 1/3 av alle som melder seg ut av Den norske kirke, gjør det når de er mellom 18-30 år, men bare 15 % melder seg ut etter at de har fylt 50 år. 40,3 % av de spurte i aldersgruppa 18-34 år sier at de aldri går til gudstjeneste eller religiøst møte, mot 30,7 % av 35-54-åringene.

mens andre vil tone dette ned, og heller fokusere på likhet og gjenkjennelse. Av ulike strategier og tiltak for unge voksne er det også noen gjengangere i menighetssvarene. Eksempler er korarbeid, husfelleskap, bibelgrupper, sosiale tiltak, ledertrenings tiltak, delegere lederoppgaver og måltidsfelleskap.

Jeg får av og til en følelse av krisestemning når jeg snakker med folk i kirken om gruppen 18-30. Men hva om det er slik at man ikke skal ta denne statistikken så veldig negativt? Selv om den viser at denne gruppen kan bli borte fra hjemmemenighetene, så fanges de opp andre steder. Hva tenker du selv om denne undersøkelsen? Er det virkelig krise?

- Hvis du spør om min mening, så tror jeg ikke det er krise, men at disse svarene får frem et viktig poeng når de påpeker at det pågår svært mange reformer samtidig i vår kirke. Selv har jeg tro på tiltak som vokser frem ned- enfra og som er tilpasset den lokale konteksten. Disse viser seg ofte mer bærekraftige enn reformer som kommer ovenfra. Den enkelte menighet kan utfordres til å se mulighetene og ressursene som finnes i eget lokalmiljø, og om det er behov for spesielle møtepunkter for 18-30-åringene på stedet.

Jeg synes et av svarene i undersøkelsen fremhever noe viktig, nemlig at denne gruppen ikke skal objektiviseres som en målgruppe, eller som en del av et «arbeid», men at de selv bør utfordres på hva som er deres ønsker og behov når det gjelder møteplasser og tiltak i kirka.

– Denne gruppen må ikke objektiviseres som en målgruppe, mener stipendiat Tone Stangeland Kaufman

FOTO: MARIANNE TORP

vante for hverdagslivet, altså at denne gruppen skal kunne kjenne seg igjen i musikk og estetikk og kirkens symbolhandlinger. Noen menigheter ønsker å fokusere på det som er annerledes og uvant ved kirken, som for eksempel det hellige kirkerommet,

3 om

VI SPURTE TRE MF-STUDENTER: HVILKE ØNSKER HAR DU FOR DIN MENIGHET NÅR DET GJELDER MØTEPLASSER OG TILTAK FOR DIN ALDERSGRUPPE?

FREDRIK LØSNESLØKKEN (20)

Fra Grimstad, Samfunnsfagstudent

- Min kirke i Grimstad har gode tilbud for barn og unge opp til 17 år, samt for voksne. Jeg har vært med som leder i barne- og ungdomsarbeidet. Jeg ønsker meg ungdomsarrangemen-

ter for eksempel konsert med vår musikkstil, gjerne med kafe etterpå. Dessuten synes jeg gudstjeneste på søndagen er bra. Jeg kommer til å oppsøke Bekkelaget menighet her i Oslo og kanskje ta meg en tur til Misjonssalen.

KNUT HAUSKEN (23)

Fra Vigrestad, Samfunnsfagstudent

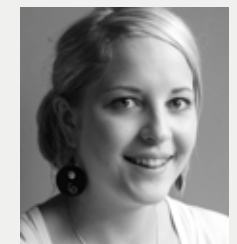

- Jeg liker møtene i Misjonssalen på lørdager, med lovsang og forkynnelse, der er kafe etterpå, av og til med quiz. Her treffer jeg mange jevnaldrende, det er viktig for

meg. Det er også mange bra tilbud til nye studenter nå på høsten, slik at de kan bli kjent

INGRID ØYGARD (20)

Fra Vatne, 2. år profesjonsstudiet i teologi

- Jeg går i Storsalen, og setter pris på god kvalitet på prestenes formidlingsevne. De tar opp tema som utfordrer meg i min livssituasjon. Menigheten har også fokus på byen vi bor i,

vi er utadrettet. Gudstjenestefeiring søndag ettermiddag klokka fire og sju passer meg godt! Kafe etterpå. Sosialt.

Mottaker, ikke bidragsyter!

JEG TROR DET ER VIKTIG Å IKKE BARE GI DEM ANSVAR, MEN OGSÅ FELLESSKAPSPØPPELVELSER OG SAMHOLD HVOR DE BARE FÅR VÆRE DELTAGERE, OG IKKE BIDRAGSYTERE, MENER KIRSTEN FINCH.

TEKST: ESKIL SKJELDAL
FOTO: KRISTIN WALSTAD

Studenttiltaket «Suppe og messe» er bra. Man kan få noe, men også være med å gi. Det er sjelden vare for denne aldersgruppa, for de er ofte brukt som middel, mener Finch.

hull, fra videregående til småbarnsforeldre, og kirken ønsker jo å følge alle, gjennom hele livet. Jeg tror også at kirken trenger den gruppa fordi konfirmantkullene vokser i mengde for hvert år, da er det viktig å ha med noen ordentlig gode og voksne ledere, og ikke bare fjorårskonfirmantene, eller folk som er et par år eldre enn konfirmantene.

-Trenger 18-30 kirken?

-Det er jo individuelt, om man har en tro. De fleste jeg kjenner, som har en god erfaring fra konfirmasjonstiden, har et positivt bilde av kirken, så hvorfor skulle de ikke fortsette sitt positive forhold til kirken? Mange mener nok at de ikke vet hvorfor de forlot kirken, så det er ingen grunn til at kirken skulle falle til ro med at denne gruppen blir borte.

-Er gudstjenesten frastøtende for denne gruppa?

-Etterhvert vil den nye reformen tre i kraft, noe som gjør at gudstjenesten kan se vidt forskjellig ut fra nabokirke til nabokirke. Det er sikkert en stor gjeng som ikke er komfortabel med gudstjenesten. Hvis de har falt ut av ungdomsarbeidet på grunn av høymessens form, da er det gjort noe rart i ungdomsarbeidet, synes jeg. Jeg tror ikke det er formen som gjør at de faller ut. Jeg er nok et særtilfelle, som ser verdien av eldgamle rariteter, men generelt sett tror jeg ikke at liturgien har noe med at denne gruppa er blitt borte.

-Hvor er du aktiv nå?

-Akkurat nå er jeg ikke aktiv noe sted. Etter UKT-praksis skulle jeg finne et annet sted enn Østerås, men tiden flyr, og her sit-

ter jeg. Det mest regelmessige er her på MF, som betyr daglig i kapellet. Det gjør at jeg føler meg godt connected!

-Hva vil du bli når du blir stor?

-Jeg vet ikke helt ennå, jeg vet bare at jeg har lyst å jobbe med mennesker. Jeg har alltid hatt en hovedinteresse for ungdom, men om den skal få folde seg ut innenfor kirken eller en annen organisasjon eller institusjon, det vet jeg ikke.

-Et siste råd, til menigheter som sliter med gruppa 18-30:

-Dette er en aldersgruppe som er favnet inn under unge frivillige. Jeg tror det er viktig å bygge opp et godt nettverk av frivillige, kanskje lage frivillige-samling hvor de trefes, får gjøre noe gøy, og hvor menigheten gir dem inspirasjon. Jeg tror det er viktig å ikke bare gi dem ansvar, men også fellesskapsopplevelser og samhold hvor de bare får være deltagere, og ikke bidragsytere.

FAKTA:

Kirsten M. B. S. Finch, oppvokst i Stavern. Har bakgrunn fra KFUK-KFUM, og har vært på Ten Sing Norway. Er nå på master i diakoni, har studert UKT. Er aktiv på det nye studentkonseptet «Suppe og messe» i Majorstuen kirke, der blant andre MF er medarrangør. Kapellassistent på MF.

Sr-leder

Mellom 18 og 30? Velkommen i klubben

Vi har ingen klubb for dem mellom 18 og 30. Verken i samfunnet, eller i kirken., men vi er ofte litt på siden av alle de andre, vi som er mellom 18 og 30.

Vel, noen av oss er midt i etableringsfasen, og gjør sånt som å gifte seg, kjøpe leilighet og få barn og alt det der. Men mange av oss er også studenter, og vi er som regel alt annet enn etablerte. Vi studenter er underveis. I sær de unge blant oss.

Vi er i gang med en utdanning og er underveis mot et yrkesliv. Mange er nylig flyttet hjemmefra, og begynt å leve på en ny måte. Mor og far er lengre unna, og vennene får mer oppmerksomhet. Vi flytter ofte. Vi holder på med å finne ut av hva vi vil. Vi har få forpliktelser (oppgaver, eksamen, en ekstrajobb og en klesvask i ny og ne), og tiden dis-

ponerer vi relativt fritt. For noen er studenttiden en tid hvor alt flyter. For noen er det en tid hvor hvert sekund er planlagt og utnyttet. For alle er eksamenstiden unntakstilstand. Særtilbudene til studenter mangfoldige. Noen velger alt og andre ingenting.

Det jeg vil fram til, er at studenter lever litt annerledes enn befolkningen for øvrig. Og derfor passer vi ikke alltid inn i det vanlige arbeidet i kirken og organisasjonslivet. For er det nå egentlig vits i å bli kjent med studenter, hvis de kanskje skal flytte snart uansett? Er det noe poeng i å engasjere studenter i det lokale ungdomsarbeidet, hvis han plutselig ikke har tid, fordi han må lese til eksamen? (Riktig svar er "ja"!)

Kontakten mellom studentmiljøet og det lokale miljøet i studentbyene er kjempevik-

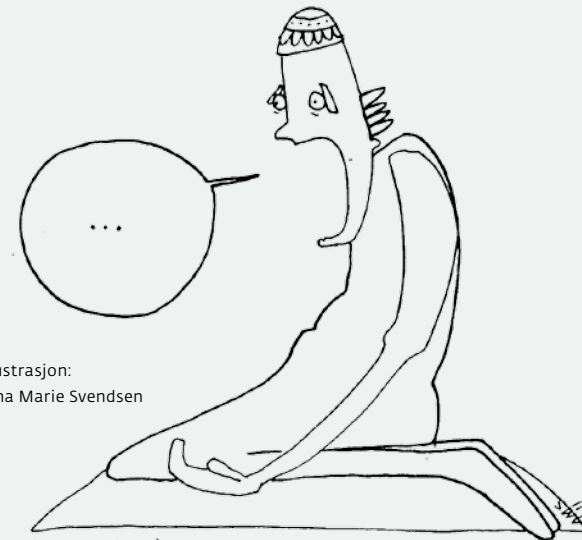
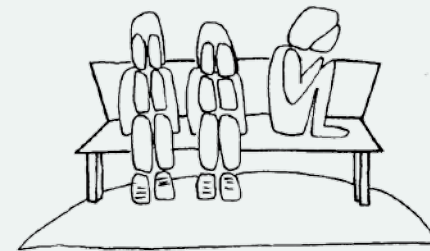
tig, men det krever rom for studentenes særegne livsfase. Arbeidsmarkedet har i noen grad lyktes med dette, og gitt studenter både forutsigbarhet og tilknytning, samtidig som man imøtekommer behovet for fleksibilitet i eksamenstiden og våger å investere i en som kanskje kommer til å flytte på seg etter hvert.

De har altså evnet å inkludere og akseptere særtrekkene ved studenttidens livsfase, og jeg tror de tjener på det. For selv om studenten kanskje flytter om et halvår, så kan det bli litt av et halvår!

Maja Leonora

Maja Leonora Skålvold

FORELESNING ILLUSTRERT

Illustrasjon:
Aina Marie Svendsen

Så satt de hos ham der på jorden i 7 dager og 7 netter. Ingen sa et ord til ham, for de så at hans pine var meget stor. **JOB 2:13**

KANDIDATER VED MF VÅREN 2011

Phd: Joar Haga **Cand.theol:** Desalegn Mengesha Ayana, Agathe Bergem-Tinnan, Stig-Øyvind Blystad, Petter Andreas Ekerhovd-Ottersen, Ragnhild Annie Fuglseth, Magnus Jansvik, Rune Langseth, Helge Bjørdal Nylenna, Endre Olav Osnes, Lena Caroline Stordalen, Linn Sæbø, Torbjørn Sæle, Trond Inge Tappel, Per Kjartan Veggeland, Dorothee Ziller, David A. Tys

Praktisk-teologisk utdanning: Jan Martin Sahl

Master i teologi: Lemmi Tamilwai Baruti, Khen Chum, Temesgen Shibru Galla, Christian Lilleheim, Arne Thomas Lund, Johan Martin Viktor Lundberg, M Seng Tsin Nan, Lena Jesang Rop **Master i kristendoms-kunnskap:** Åsolv Wergeland Eikaas, Kristian Ekvik, Guri Enger, Lisbeth Torsvik Gieselmann, Bradley Long **Master i diakoni:** Camilla Yoo Juell Juell, Karen Elisabeth Lund, Anette Emilie Tøndel **Erfaringsbasert master i RLE/Religion og etikk:** Astri Bjørnå, Trond Borge, Merete Moe Halvorsrød, Gro Margit Fallet Haugli, Jan Erik Hjelset, Erik Næs, Ellen Tharaldsen, Steinar Westrheim, Anne Ølstad **Bachelor i ungdom, kultur og tro:** Heidi Skålid Amundsen, Irlin Bråten Gepte, Aksel Hellesvik, Josva Dammann Kvilstad, Larisa Margrethe Ross, Markus Solsta.

STUDENTRÅDET FÅR NY LOGO

Den siste tiden har økt synlighet vært en viktig satsning for Studentrådet og Miljøutvalget på MF, og som et ledd i dette er det laget logo og visuell profil for både råd og utvalg. Begge logoene består av to firkanter med tekst, i henholdvis lilla og grønn. Firkantene er symboler for samhold, flersidighet og dybde,

noe som er viktige sider av studentarbeidet. Logoen spiller også på de geometriske figurene i MFs profil, men er rundere og mykere i kantene.

Studentrådet er godt fornøyd med sin nye logo, og håper studentene vil kjenne seg igjen i logoen og symbolikken som hører til.

INTERNATIONAL COFFE HOUR

Velkommen til International Coffee Hour høsten 2011. Det blir sosialt samvær og det serveres kaffe, kake og internasjonal mat. Kaffe-samlingen er åpen for alle internasjonale studenter samt norske medstudenter. International Coffee Hour holdes i AUD 4 på MF følgende datoer:

28. september
12. oktober
26. oktober
9. november
23. november
7. desember

Forskning aktuelt

Boklige bidrag

Among Jews, Gentiles and Christians in Antiquity and the Middle Ages. Et festskrift i anledning professor **Oskar Skarsaunes** 65-årsdag. **Reidar Hvalvik** og **John Kaufman** er redaktører. Førsteamanuensis Kjetil Fretheim har bidratt med en artikkel om fortolkning og makt i festskriftet «*Forståelsens gylne øyeblikk*» i anl. professor emeritus i kulturkunnskap **Øyvind Dahl** 70 år. Boken gis ut på Tapir akademisk forlag. **Heid Leganger-Krogstad** har bidratt med artikkelen «*Teologi i snø og is. En studie av estetiske universer i snøhotell*» i tidsskriftet Kirke & kultur nr 2 2011, s 181.-199 «Kvinne og prest - femti år etter Ingrid Bjerkås». Dette er temaet for artikkelen til **Hans Stifoss-Hanssen** i boken til ære for Ingrid Bjerkås: «Hun våget å gå foran - Ingrid Bjerkås og kvinners prestedtjeneste i Norge». Les mer hos: <http://www.kifo.no/index.cfm?id=342747>

The Problem of Evil and the Power of God

The problem of evil can be defined theoretically as the apparent inconsistency between, on the one hand, belief in the existence of a perfectly good and omnipotent God and, on the other hand, the existence of evil. This book discusses four different solutions to this problem, provided by **Richard Swinburne, Keith Ward, David Griffin** and **Johan Hygen**, with the goal of finding the most coherent solution. The author makes several suggestions for improvement and concludes that there is a coherent answer to the problem of evil. While the focus is on Christian approaches to the problem, many of the approaches and solutions are applicable to other religions as well. (Brill)

Fagstipend ved Det norske institutt i Roma

Universitetet i Oslo Det humanistiske fakultet/Det norske institutt i Roma utlyser nye fagstipend for perioden 2011 – 2012. Stipendordningen gjelder for mastergradsstudenter, doktorgradsstipendiater og yngre forskere uten fast ansettelse. Søkere må legge frem en prosjektbeskrivelse som dokumenterer nytten av et opphold i Roma, samt en spesifisering av hvilken periode søknaden gjelder, og hvor mye midler det søkes om. Prosjektet må faglig ligge innenfor DNIRs formålsparagraf. Fullstendig utlysning finnes på mf.no datert 01.08.2011.

Nye impulser fra Graz-prosessen

Representanter for de europeiske kirker, teologiske fakulteter og assosierte institusjoner var samlet til et møte i Coordinating Committee for Graz-prosessen i Østerrike den 26.-28. mai. Rektor **Vidar L. Haanes** er valgt som representant for de skandinaviske teologiske fakulteter og de lutherske kirker i Coordinating Committee for Graz-prosessen, som tid-

ligere har avholdt tre konsultasjoner for de teologiske fakultetene og kirkene i Europa. Initiativet er drevet av Konferansen av europeiske kirker (CEC). Det er nå etablert en fast komité for videreføring av Graz-prosessen, som Forum of Theological Higher Education and Research in Europe (ForTHERE). Komiteen arbeider blant annet for å implementere målsettinger i Charta Oecumenica (om økumenisk samhandling) og bidra til å synliggjøre teologisk utdanning og forskning i Europa.

EU-engasjement

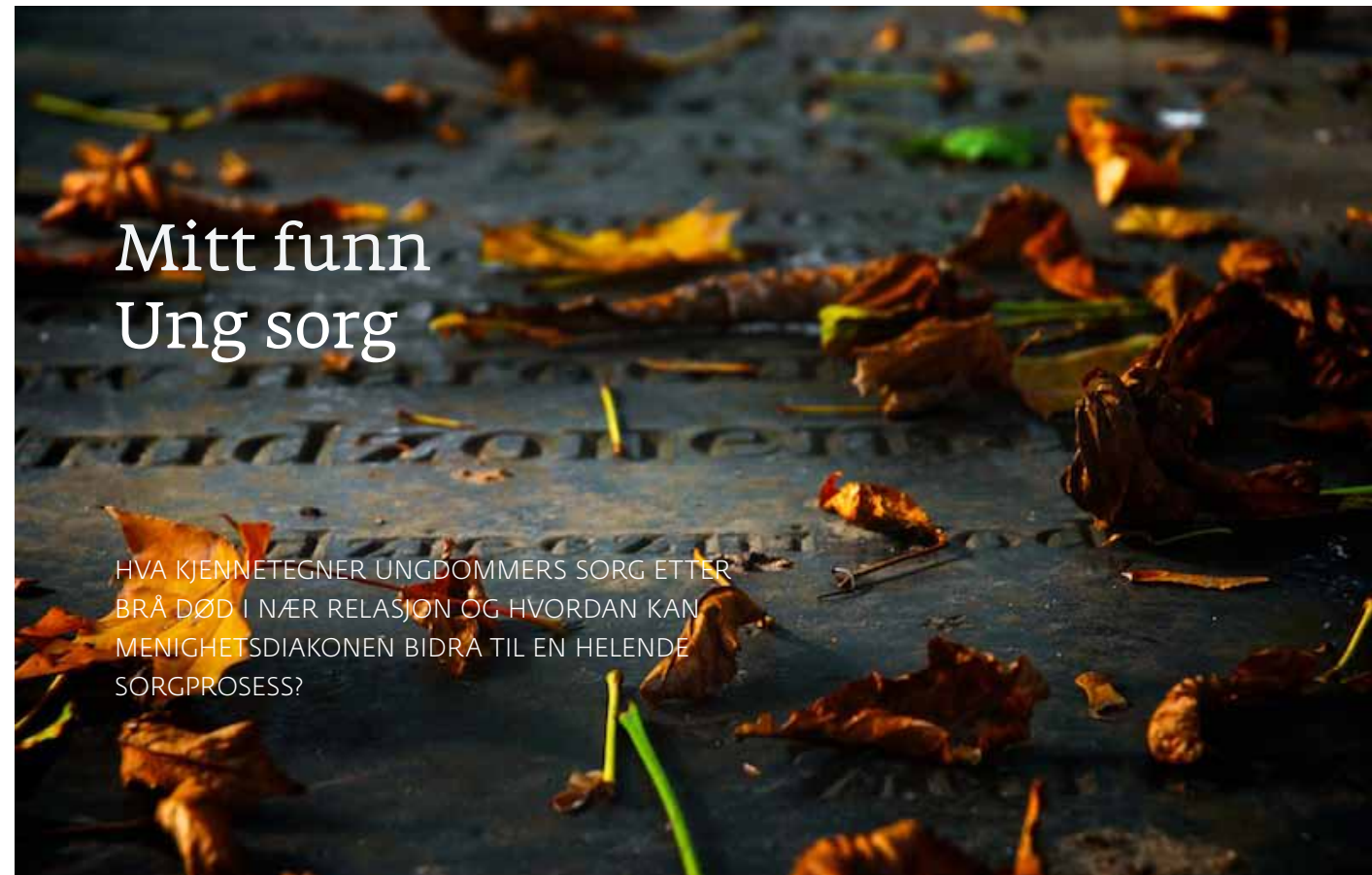
Rektor Vidar L. Haanes er blitt medlem av Working Group on Higher Education & Research, som er en del av EU-kommisjonens arbeid for «social dialogue». EU-kommisjonen ser gruppen som en arena for samtale mellom arbeidsgivere og arbeidstakere innen høyere utdanning og forskning. Haanes ble nominert av HSH, gjennom The European Federation of Education Employers. Det skal fastlegges politikk for og finansiering av høyere utdanning og forskning i Europa for perioden 2012-2020, og arbeidsgruppen skal bidra med innspill til strategi og samarbeid på dette området. Forskning og kunnskap er blitt strategisk viktige samarbeidsområder i EU. Målet er at det europeiske forskningsområdet (ERA) innen 2020 skal være et åpent indre marked hvor forskere og kunnskap kan bevege seg fritt over både nasjonale og institusjonelle grenser. Her er det avgjørende at norske universiteter og høyskoler er aktive, både i institusjonelt samarbeid og i søknader om midler fra EUs programmer. EUs 7. rammeprogram er verdens største forskningssamarbeid, og Norge deltar på lik linje med EU-landene.

Among Jews, Gentiles and Christians in Antiquity and the Middle Ages

Studies in Honour of Professor Oskar Skarsaune on his 65th Birthday. Reidar Hvalvik and John Kaufman (eds.) From his doctoral dissertation on Justin (The Proof from Prophecy, published 1987) to the large volume he edited on Jewish Believers in Jesus: The Early Centuries (2007), Professor Skarsaune has had a special interest in the relations between Jews and Christians. His main research interest has been in patristics, but he has also occasionally moved into medieval times and he has written several contributions within biblical studies. The present volume reflects this research interest. It contains several articles on Jews and Christians in antiquity, in addition to historical and biblical studies related to the common background of Jews and Christians. Included are also a bibliography of Professor Skarsaune's publications and a presentation of Skarsaune's scholarly profile.

Lærebøker i sjelesorg oversettes til flere språk

Prof. Leif Gunnar Engedal (MF) og **prof. Øyvind M. Eide (MHS)** gjennomførte i perioden 2006-2008 et diakonalt sjelesorg-prosjekt i nært samarbeid med en gruppe prester i Tanzania. Prosjektet munnet ut i skrivingen av tre lærebøker i sjelesorg for afrikanske kirker: *Restoring Life in Christ Bind I-III*. Den første boken er utformet som fagbok til bruk i presteutdannelsen, de to andre inneholder samtaleeksempler og kasusstudier fra praktisk menighetsliv i Tanzania sammen med teologiske og sjelesørgerisk refleksjoner. Bind II har fokus på sjelesorg i møte med kvinner som har vært utsatt for vold. Bind III drøfter utfordringer knyttet til sjelesorg ved sykdom og sorg. Bøkene ble umiddelbart oversatt fra engelsk til swahili og er nå i bruk i kirkene i Øst-Afrika. Nå har de lutherske kirkene i Madagaskar, Kamerun og Etiopia bedt om å få oversette og utgi bøkene. Dette arbeidet er snart fullført, med bøker på henholdsvis *gassisk, fransk og amharisk*.

Mitt funn Ung sorg

HVA KJENNETEGNER UNGDOMMERS SORG ETTER BRÅ DØD I NÆR RELASJON OG HVORDAN KAN MENIGHETSDIAKONEN BIDRA TIL EN HELENDE SØRGPROSESS?

Min avhandling behandler temaet ungdommers sorg etter brå død i nær relasjon. Oppgaven presenterer relevant sorgteori, for dernest en drøfting av hvordan sorgteori kan anvendes i kirkens sorgstøttarbeid. Jeg har anvendt ungdommers egne fortellinger fra deres sorgprosess etter brå død i nær relasjon som empirisk grunnlag for å drøfte første del av problemstillingen.

Ungdommene viser til en fremtidsrettet og livsnær sorgprosess, der de på mange måter lever videre med sorgen, og opprettholder relasjonen til etterlatte gjennom sorg og minner. Ungdommene beskriver også store individuelle forskjeller i deres sorgforløp. *Toprosessmodellen* ønsker å ivareta ungdommenes erfaringer gjennom *tapstressorer* og *sekundære stressorer*. Tapstressorer vektlegger fokusering på selve tapet. Ungdommene beskriver utførlig deres reaksjoner på selve tapet i fem punkter: kaosfase, motsetninger, eksistensiell tilnærming, andre reaksjoner og syning.

Sekundære stressorer vektlegger forandringer i livssituasjonen som en konsekvens av tapet, og som den sørgende må forsøke å mestre. Ungdommene beskriver deres forhold til omgivelsene, henholdsvis skole, venner og familie som støttende og samtidig utfordrende faktorer i møte med sekundære stressorer.

Kjennetegn på ungdommers sorgopplevelse preges i stor grad av individualitet. De unge sørger forskjellig, samt at de viser til en fremtidsrettet og livsnær sorgprosess. Ungdommer glemmer ikke sorgen, men lever videre med den. Toprosessmodellen er et hjelpemiddel i kirkens sorgstøtte-

arbeid. Den er mulig å anvende, og vil med innholdsmessig kunnskap om sterke og svake sider, være et hensiktsmessig bidrag i unge etterlattes sorgprosess. Modellen dynamiske pendling mellom taps- og løsningsstressorer vil være avgjørende for unge etterlattes bearbeidelsesprosess.

Tilgjengelighet og diakonen som medvandrer er premiss-giver for hvordan imøtekomme ungdommer i sorg. Menighetsdiakonen bør ha kunnskap på sorgområdet, og kan med det ha en veiledende og informativ tjeneste i møte med unge etterlatte. Toprosessmodellen har en slik innfallsvinkel der informasjon er et viktig redskap i hvordan utføre sorgbearbeidelse, samt også veiledning av ungdommenes dynamiske pendling mellom stressorene.

I følge undersøkelser har ungdommer en åpenhet til kirken og ønsker kontakt med fagpersonell etter deres opplevelse av brå død. Dette er en viktig observasjon for kirkens sorgarbeid. Ungdommer har tillitt til kirkens sorgarbeid, og anser kirken som en del av fagfeltet på sorgområdet. Etter en slik observasjon tatt i betraktning, mener jeg kirken bør ha konkrete tilbud til ungdommer som opplever sorg.

TEKST: **ARILD TJØRVE**, TIDL. MASTERSTUDENT MF
FOTO: **SXC.HU**

Toppidrett og kommersialisering

ER DEN NÆRE FORBINDELSEN MELLOM TOPPIDRETT OG KOMMERSIALISERING NØDVENDIG? OG ER DEN TJENLIG OG SUNN? FREMMER DEN DET SOM ER IDRETTENS KJERNEVERDIER, SETT I FORHOLD TIL UTØVERNE, TILSKUERNE OG I EN STØRRE SAMFUNNSMESSIG SAMMENHENG?

TEKST:
SVEIN OLAF THORBJØRNSEN,
PROFESSOR, MF

Det kan synes som om det er et tett favntak mellom toppidrett og kommersialisering. Toppidrettens eksistensbetingelse er kommersialiseringen. Noen idretter er særlig eksponerte. Tennis, fotball, ski og golf er eksempler på idretter der pengepremier, reklame, utstyrsbonuser, lønn og overgangssummer er styrende for utøvere, klubber, tilskuere og forbund. Omsetningen beløper seg til millioner av kroner, i noen tilfeller også til milliarder. Fotballspillere selges og kjøpes for fantasipriser. Fotballspilleren Kaka ble i 2009 solgt for mer enn 600 millioner fra AC Milan til Real Madrid. Pengepremiene til vinnerne i Wimbledon turneringen i tennis regnes også i millionklassen. Dette reflekterer den faktiske sammenheng. Det er også pekt på at nettopp konkurranse og prestasjonsorienteringen i idretten fremmer betydningen av kommersialisering og materialisme i samfunnet. Moderne økonomi av vestlig neoklassisk type bygger i stor grad på tanken om konkurranse og prestasjon, i økonomien forstått som profit. Utviklingen har gått fort. Det er ikke så veldig mange OL siden at utøvere kunne bli

utestengt om de bare hadde et reklamemerke på luen. OL skulle være fri for koblingen mellom det kommersielle og det idrettslige. I dag verner den internasjonale olympiske komite som best den kan sine egne kommersielle interesser, særlig knyttet til bruken av de olympiske symboler. Denne del av idretten er i dag mer en pådriver enn en sinke når det gjelder å koble idrett og kommers.

Men hva er galt med det? Er det ikke nyttig og noe som skaper glede, både for utøvere, organisasjoner og tilskuere? AC Milan får mange penger i kassen for salget av Kaka. Real Madrid får nytte av sin nye «juvel» og tilskuerne begeistres av alle hans kunstner. Pengene knyttet til Wimledon gjør at vi også i Norge kan sitte og se på finalen mellom Djokovic og Nadal på TV. Ski VM ble en suksess både i idrettslig og allmenn forstand. Avtaler og sponing gjorde at de norske deltakerne kunne forberede seg godt, hadde all den støtte de trengte og vant på de fleste fronter. Tilskuerne så vel på arenaene som foran TV-skjermen fikk noen uforglemmelige opplevelser. Er ikke alt dette til det gode?

Mye er til det gode. Muligheten for å kunne gjøre ens hobby til et meget innbringende yrke øker innsatsen og hever prestasjonsnivået. For de som er profesjonelle gis det tid og rom for trening og perfektionering i

en helt annen skala enn tidligere. Muligheten øker for at det helt ekstraordinære kan realiseres. Slikt liker publikum. Hvor mange kom ikke en litt sur kveld til Bislett stadion i juni 2011 bare for å se og oppleve den helt ekstraordinære Usain Bolt? Prestasjoner er viktig i vårt samfunn. Prestasjonene på idrettsbanen, hevdes det, har betydning også for den samfunnsmessige prestasjonsutvikling. Det trengs i et samfunn der konkurranse er en prosess som brer seg til svært mange områder. Prestasjonsutviklingen i idretten er som underholdning energiskapende og som forbilde folkepedagogisk oppdragende. I en konkurransekultur er det en nødvendighet. En kjerneverdi er utviklingen av enkeltmennesket. Samfunnet trenger prestasjonsorienterte mennesker for å kunne følge med i den stadig hardere konkurransen.

Men mye er også problematisk. Prestasjonsorienteringen er relatert til kommersialiseringen. Ønsker vi et samfunn der mennesket i den grad blir vurdert i forhold til dets prestasjoner? Innebærer ikke prestasjonsfokuseringen at mange mennesker, som ikke har prestasjonsutvikling som sin sterke side, i det minste indirekte, men likevel uvegerlig, kommer på en slags «sekunda-liste»? For mange er antakeligvis også tilskuerrollen mer passiviserende enn den er energiskapende.

Prestasjonsutvikling henger sammen med jakten på rekorder. Det er også kommersielt særs viktig og interessant. Egne bonuser tilfaller rekordsetteren samtidig som rekorder kaster glans så vel over utøverens sponsorer som over arenaen. Den blir mer attraktiv i kommersiell forstand ved neste korsvei. Det lille ekstra som skal til for å sette rekord, krever enormt, ikke minst kroppslig. Det kan være fristende å tøy kroppens grenser mer enn det som er sunt – for pengenes skyld. Ønsket om å prestere maksimalt, å bli best i verden, bidrar også til en maskulinisering av idrett. I kraft av sin fysiske utrustning vil alltid menn kunne prestere bedre enn kvinner. Hva er kvinnelige rekorder egentlig verd, om det alltid er noen andre mennesker (menn) som presterer mye bedre? Er 10,49 sek. (verdensrekorden for kvinner på 100m) like interessant som Usain Bolt sin rekord på 9,58?

Pengenes innflytelse på toppidretten er gjennomgående og styrende. De kommersielt og TV-messig interessante idretter (korte konkurranser og kamp mann mot mann) blir prioritert og tiltrekker seg mange nye utøvere. Konkurranser som er enkle og beveger seg på et ytre, konkret plan, prioriteres. Det moment av usikkerhet som hefter ved en konkurranse, og som er forutsetningen for spenningen, kan forspilles. Hvorfor? Ressursene knyttet til penger og støtteapparat er så ulike fordelt at resultatet mer eller mindre er gitt. Der penger blir viktige, finnes det også andre fristelser. Juks er en. Maradonas og Thierry Henrys hender er blitt verdenskjent. En målmann flytter inn målstengene for å gjøre målet litt mindre. Andre, både spillere og dommere, hjelper sterke pengeinteresser ved å sørge for et spesielt, lukrativt resultat. Den største og kanskje alvorligste fristelsen er doping. Denne snarveien til resultater og sterke prestasjoner bryter ned idretten, mennesket og fellesskapet mellom dem som driver idrett. Doping ikke bare er en trussel mot, men bryter fundamentalt med idealene så vel for konkurranse som for å vinne. Disse idealer dreier seg om upartiskhet, like muligheter, rettferdighet, ærlighet, respekt både for motstandere og tapere og idealet om fair play. Selv om noen vil forsvare doping, enten for å legalisere det som likevel er utbredt eller for gjennom doping å skape større likhet (utjevne de naturlige, kulturelle, geografiske og ressursmessige forskjeller mellom utøvere), så vil et flertall både av utøvere og andre ta avstand fra det.

«Er 10,49 sek. (verdensrekorden for kvinner på 100m) like interessant som Usain Bolt sin rekord på 9,58?»

Et nytt trekk i bildet er at den utstrakte kommersialisering av toppidretten utsettes for en rekyleffekt der kommersialiseringen som grunnlag settes i spill. Etter VM på ski i Oslo i 2011 er det norske landslaget kritisert for sitt meget omfattende støtteapparat, så vel av medisinsk som av teknisk art. Prestasjonene fremmes ved godt utstyr og god behandling av utøverne. Det lot seg avlese på resultatlistene. Men slikt koster penger samtidig som spenningen i konkurransen reduseres. Uten de samme ressurser har ikke konkurrenter noen mulighet for å nå opp. En annen konsekvens er at underholdningsverdien går ned og interessen for konkurransen fra medier i land med mindre vinnerejanser reduseres. Om dette skjer i land som i størst grad sponser den aktuelle idrett, er det alvorlig. Manglende interesse fra utøvere, sponsorer og publikum gir en effektiv struping av pengestrømmen. Det kan bli en kraftig rekyleffekt av den gjennomgående kommersialisering av toppidretten.

Kjøp bøkene i vår nettbokhandel www.bibel.no eller i din lokale bokhandel.

NY BOK

Tolv forfattere har vært med i et intenst språklig arbeid med Bibelselskapets nye oversettelse, Bibel 2011. I denne boka nærmer de seg Bibelen på hver sin måte. Her er dikt og kortprosattekster med ankerfeste i bibelsk materiale, refleksjoner over fenomenet oversettelse og drøfting av konkrete utfordringer i arbeidet med bibelteksten.

Kr 298,-

Disse har bidratt i boka: Hanne Ørstavik, Håvard Rem, Inger Bråtveit, Inger Elisabeth Hansen, Jan Erik Rekdal, Jan Ove Ulstein, Jon Fosse, Jørgen Nordheim, Karl Ove Knausgård, Odveig Klyve, Oskar Stein Bjørlykke, Paal-Helge Haugen. Boka er redigert av Christine Amadou og Anders Aschim. Tom Egil Hverven har skrevet innledningen.

Blir du medlem i Leserforum i vår nettbokhandel får du bøker med rabatt. www.bibel.no

Verbum

Folk

REDIGERT AV
MARIANNE TORP

PERSONALNYTT

Førsteamanuensis Hugo Lundhaug er engasjert for å undervise i religionsvitenskap og kirkehistorie høstsemesteret 2011.

EN STOR DAG

Det er stil over semesteravslutningen på MF. Agathe Bergem-Tinnan var en av de som feiret fullført Cand.theol grad i juni. Hun ble nylig ordinert i Skien kirke og skal være ungdomsprest og prostiprest i Tvedestrand. Alle kandidatene får hvert

sitt Nytestamente med innskriften MF Alumni, sammen med vitnemålene sine. Utsendelsestalen var ved professor Hans Kvalbein, mens Oskar Skarsaune holdt preken på den forutgående gudstjenesten.

FERDIG MED CAND.THEOL STUDIENE

Lena Caroline Stordalen fikk sitt vitnemål for fullført Cand. theol. grad i juni. Her sammen med farmor Reidun Stordalen i anledning semesteravslutningen på MF.

OMRINGET AV VENNER

Desalegn Mengesha Ayana, fra Etiopia (i midten) hadde med seg familie og venner. Desalegn fullførte sin cand.theol.grad dette semesteret.

HAGEFEST FOR ADMINISTRASJONEN

Spesialrådgiver Arne J. Eriksen inviterte hele administrasjonen til grillfest i hagen. Som takk overrekker studiesjef Arnfinn Eng blomster. Direktør Beate Pettersen til høyre.

PRAKTIKUMSKULL FEIRET 40 ÅR

Vidar L. Haanes og Terje Hegertun holdt foredrag da kullet var samlet på MF. Fra v. Karl Johan Halleråker, Bjørn K. Nygaard, Ragnar Granaasen, Asle Dingstad, Trygve Omland, Ole Tommelstad, Arne Haug, Øyvind Christophersen, Morten Lund, Sverre Kragset, Roar Bredal, Kjell-Gunnar Klock, Kjell Olav Sannes, Magne Utle, Kjell Johan Nenseter og Eivind Bjørnar Herlevik.

VIDEREUTDANNING MED FOKUS PÅ EGET TROSLIV

Den glade gjengen har nettopp fullført videreutdanning i "åndelig veiledning". Utdanningen har gått over 5 år med studier, skriving og mye egenpraksis. Fokus har vært på eget gudsforhold slik dette kommer til uttrykk i egen troserfaring og i tjenestens mange utfordringer.

60 ÅR SIDEN PRAKTIKUM

Våren 1951 var det 43 som tok praktikum. Kullet har vært samlet med jevne mellomrom og naturlig nok er de blitt færre. Her er de samlet i anledning 60 årsjubileet. Fra venstre; Håkon Hovland, Ivar Eide, Tobias Iveland, Arne Monsen, Fredrik Grønning-sæter, Kaare Fuglestrand, Morgan Golimo, Per Lønning og Sverre Tinnå.

Vi deler sorgen

Det teologiske Menighetsfakultet vil uttrykke sin dypeste medfølelse med alle de som sørger og lider etter de forferdelige hendelsene i Oslo sentrum og på Utøya. Vi deler sorgen over de mange tap av liv, og ber for de etterlatte og for de som er såret. Tragedien gjør det enda viktigere å aktivt være med å bygge et samfunn der nestekjærlighet, demokrati og likeverd må fremkjempes og forsvares.

-Fakultetsledelsen

MIDT I ALT DET MENINGSLØSE

TEKST: SVEIN ELLINGSEN

Midt i alt det meningsløse som vi møter her på jorden, blir vårt hjertes skrik til bønn. Gud, vi roper: Om du finnes, finn oss, redd oss når vi synker i vårt eget tomhets-mørke.

Kom vårt sprengte liv i møte!
La oss i vår trengsel merke:
Under alle dyp er Du!
La oss gripe dine løfter:
Ingen makt skal kunne skille oss fra Kjærlighetens allmakt.

Selv om ubesvarte hvorfor stadig dirrer i vårt hjerte, ber vi, Herre: Gi oss tro, tro på deg som kjemper med oss fylt av kjærlighet, i nærkamp mot det ondes makt i verden.

Om vi seirer eller synker, skal vårt svake liv bli båret gjennom liv og gjennom død. Gud, vi roper: Du som finnes, finn oss, redd oss, la din nærhet bli vårt lys i tvilens mørke.

Asbjørn Finholt
Advokat

Postboks 7,
2001 Lillestrøm

Tlf. 63 81 60 80

VITAL BASE® Benkeputer

Putene har en sterk aldrings- og varmebestandig friksjonsduk på undersiden som sørger for at den ligger i ro på benken. Alle putene har glidelås for enkelt vedlikehold og rengjøring av trekk. Mer enn 400 fargenyanser i flamme-hemmende tekstiler av ull og ullblandinger.

Be om prøver og pristilbud!

VITAL BASE®

Your Challenge - Our Science

Myravegen 9, N-6060 Hareid
Tel +47 70 09 59 50 | firmapost@vitalbase.no
www.vitalbase.no

Individuell tilpasning og ergonomisk utforming. Seteputer, ryggputer, kneleputer, formtilpasning. Nesten alt er mulig.

Bestill Vårt Land
i 4 måneder for kun
kr 766,-*

Ønsker du deg en avis med sterkere fokus på verdier og mening i tilværelsen?

I Vårt Land finner du stoff, holdninger og debatt om troen og verden vi lever i. Vi ønsker å lage en avis til orientering og hjelp i livets små og store spørsmål.

Ta kontakt med vårt kundesenter på telefon 22 310 350 eller send en mail til vl@kundesenter.com og merk mailen med "Lys og Liv".

*25% rabatt

Boktipset: Making sense of Generation Y

Forfatterne har utført intervjuer med ungdom i den aktuelle aldersgruppen (15-25 år). De har spurt dem ut om hvordan de oppfatter ulike bilder, filmer, reklame osv, og deretter sett på hva dette har å si for deres oppfatning av hverdagen.

I forordet i boka står det noen lesetips for den som ønsker å gå rett på sak. Kapittel tre og syv fremheves som «nøkkelkapitler» for den som vil ha matnyttig info. Hva svarer ungdommene, og hva slags verdenssyn gir de uttrykk for gjennom dette? Hvordan kan vi som kirke ta tak i dette? Men også de andre kapitlene er spennende lesning. Der får man mer innsyn i de konkrete svarene ungdommene gir.

For deg som jobber med ungdom i dag, og som synes det er vanskelig å få grep på hva som er aktuelt og ikke, og om de faktisk er opptatt av de tingene du tror de er opptatt av, er dette en god bok. For selv om den er basert på britisk ungdom, tror jeg mange av poengene som trekkes fram, er ganske universelle. I dagens nettbaserte samfunn er avstander som før var store, nå blitt veldig små, og kultur reiser raskt. Forskjellene på norsk og britisk ungdom er nok stadig mindre.

Kapitlene som tar for seg selve intervjuene, er full av spennende poenger. Hva tenker ungdommene om det de får se av filmer, musikkvideoer og bilder? Hvordan tolker de det de ser? For deg som er ungdomsleder, kan dette gi et innblikk i hvordan ungdommer oppfatter det media gir dem i dag, i et

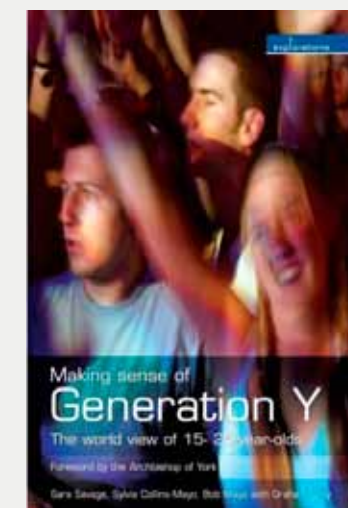
samfunn der det spys ut informasjon kontinuerlig.

Deretter kommer boka med noen kapitler der forfatterne tolker det de har funnet ut. Denne delen er litt tyngre, men allikevel god lesning dersom du ønsker å ta informasjonen et steg videre. Kan man bruke disse mediene til å nå ungdommene? Hvordan kan vi bruke deres verdenssyn? Og når vi føler vi står i to helt forskjellige «verdener», hvordan kan man finne et nytt møtepunkt?

Jeg tenker at denne boka kan være nyttig lesning for ungdomsarbeidere, kanskje særlig for deg som føler at du ikke er helt «innenfor» ungdomskulturen. Så kan du velge om du bare vil lese intervjuene, og trekke dine egne slutninger, eller om du velger å lese hele boka for å få perspektivene til de som har undersøkt dette, og tips til hvordan du kan bruke informasjonen. Jeg tror du kan få noe ut av boka uansett hva du velger.

TEKST:
JANE CHRISTIN SIEWARTZ DAHL

Making sense of Generation Y
– The world view of 15-25-year-olds
Sara Savage, Sylvia Collins-Mayo,
Bob Mayo og Graham Cray,
Church House Publishing

TEKST OG FOTO: KRISTIN WALSTAD

Gutta på studentehjemmet

DET OSER AV SJARME PÅ ALLE TENKELIGE MÅTER I DET LYS OG LIV FÅR GJESTE NORGES ELDSTE STUDENTHJEM.

Andreas Emil (26)

Per Sigve (22) og Marius (22) er begge nye beboere.

Jan Erik Westen (25) er studentehjemmets husfar.

Norges eldste studenthjem ble stiftet av Peter Hærem i 1875. Hjemmet ligger sentralt i Oslo, i Underhaugsveien 13, ikke langt fra Bogstadveien og Slottet. Hjemmet har 39 beboere, 3 jenter og 36 gutter, hvorav én har ansvar som Husfar. Dagens husfar er MF-student Jan Erik Westen (25), snart Westen Presten, da han kun har ett år igjen på profesjonsstudiet i teologi. Med skarrende r-er ønsker han Lys og liv velkommen til en samtale i den store herskapelige stua, der bysten av grunnlegger Hærem står sentralt plassert i rommet som lyses opp av de vakreste lysekroner. De mørke røde veggene skaper en varm atmosfære rundt samtalen i Chesterfield-stolene omgitt av høye bokhyller fullstappet med bøker.

Marius Økland (22) og Per Sigve Særheim (22) er ferske beboere, og følger nøye med når erfarne Westen sammen med Andreas Emil Hjertaker (26) beskriver livet på huset.

- Frokost og kvelds serveres til faste tider i husets spisesal, og jentene bor i en egen fløy – tjenestejentenes gamle rom, med egen inngang på baksiden av huset, forklarer Andreas Emil, som også står for servering i matsalen.

-Vi ønsker at alle beboere skal bli fylt av «den sollandske ånd», smiler husfaren. En gang i måneden møtes vi alle sammen til Sollandsforening, ikledd mørk dress, for å snakke om de praktiske forhold på studentehjemmet.

- Her har beboerne faste verv og roller, som for utenforstående kan oppleves som et skuespill. Alt gjøres for å opprettholde tradisjonene.

- Vi har for eksempel konge (har bodd her lengst), biskop (kan illegge straff, eksempelvis oppmøte ved flaggstanga i underbuksa), og pretor (utviser dom). Vi har også faste ritualer på merkedager som 17. Mai, og stiftelsesdagen 6. februar.

Gutta som begynner seg midt i ungdomstiden forteller begeistret om husets tradisjoner. Men

hva med kirkelige felleskap og tradisjoner? Hvilke menigheter og tiltak i kristne miljøer trekkes de til av storbyens mange tilbud?

Marius: Jeg er med i Kirkens sos, her har vi bønn før og etter vakt.

Andreas Emil: Jeg er med i et fengselsteam gjennom Storsalen, men har det siste året gått hovedsakelig i Filadelfia. Hvor jeg går, er gjerne litt avhengig av hvor vennene mine går. Jeg har tidligere gått i City-kirken, men føler det hele blir litt for herlighets-teologisk, mens uttrykket i Filla og Storsalen passer best for meg.

Jan Erik: Jeg har vært på en lengre runde i de lavkirkelige miljøene de siste årene. Jeg synes mange av menighetene har for mye sceneshow. Mange av menighetene opplever jeg som "for perfekte", og jeg er kritisk til audition for å bidra i lovsangsteam. Men nå har jeg funnet tilbake til Den norske kirke, som jeg vokste opp i. Uranienborg kirke på søndag kl. 11 funge-

rer bra for meg, samt kveldsgudstjenestene i Trefoldighet.

Men hva er felles for deres valg av menighet i Oslo?

-Venner, miljø og menighet er en del av den samme pakken, mener Andreas Emil. Mens Jan Erik Westen tilføyer: -Nå har jeg mange venner, så nå prioriterer jeg gudstjenester som gir meg noe.

-For meg er det motsatt, ivrer Marius som er ny i byen. – Jeg kunne ikke gått et sted alene nå.

Per Sigve: - Og tidspunktet er faktisk viktig, kveldsmøter og kveldsgudstjenester er best.

Huset rommer tydeligvis et mangfold av kirkelige tilhørigheter.

UTGIVELSER 2011

NR. 1 11. FEBRUAR
NR. 2 29. APRIL
NR. 3 17. JUNI
NR. 4 23. SEPTEMBER
NR. 5 2. DESEMBER

Ettersendes ikke ved
varig adresseforandring,
men returneres
Menighetsfakultetet
med påført ny adresse.

B POSTABONNEMENT
RETUR:
MF KARTOTEK
POSTBOKS 5144
MAJORSTUEN
0302 OSLO

Gutta på studenter- hjemmet

*Det oser av sjarme på alle tenkelige måter i det
Lys og liv får gjeste Norges eldste studenthjem.*

